

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди»

Рада молодих учених університету

Матеріали
XXI Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції
«Вітчизняна наука на зламі епох: проблеми та перспективи розвитку»
5-6 березня 2016 року

Збірник наукових праць

Переяслав-Хмельницький – 2016

Другим ефективним прийомом активізації пізнавальної діяльності студентів є розв'язання ситуаційних задач. Цей прийом створює атмосферу, підтримує увагу, збуджуючи увагу, інтерес до предмета. Під час опитування задача відіграє роль індикатора глибини засвоєння матеріалу студентом, допомагає творчо опрацювати матеріал.

Систематичне використання задач під час опитування підвищує «планку» позитивної оцінки, допомагає усвідомити те, що просто вивчити й відтворити матеріал підручника недостатньо, необхідно його творчо опрацювати й дозволити собі використовувати свої знання для продумування відповіді. Тут важливо зазначити, що цілим відкриттям для студентів стає можливість багатьох варіантів відповіді. І всі вони мають право на життя, хоча б у вигляді версій! І всі вони можуть бути правильними. До роботи над запитаннями, що передбачають багато відповідей, варто залучати всю групу.

При проведенні заняття викладачі узгоджено здійснюють функції: інформаційну, організаційну, консультативно-координуючу, контролюючу, надаючи студентам в процесі навчання можливість розвивати зв'язки між собою, їх взаємодію, співпрацю, взаємовиручку, особливо поглиблювати їх вміння щодо повсякденної практики спілкування майбутніх медичних сестер у формулі «медсестра-пацієнт». Протягом заняття студенти набувають певного досвіду, навичок критичного мислення, вчать знаходити й розглядати продумані рішення, співчувати іншим. У студента виникає мотив, суть якого полягає в тому, щоб успішно виконати взятю на себе роль на всіх етапах медсестринського процесу, а це передусім означає успішно відтворити діяльність, до якої ця роль його зобов'язує.

Дуже важливим є вміння встановити контакт з пацієнтом, довірливі відносини, чого не можна досягти без знань етики і деонтології. Планування дій медичної сестри вимагає визначення короткотривалих (зняття головного болю, усунення затримки сечі) і довготривалих цілей (особливості догляду за пацієнтами різного профілю). Реалізація сестринських втручань проводиться згідно протоколів та стандартів медсестринського догляду і неможлива без знань з основ медсестринства, анатомії та фізіології людини, фармакології тощо.

Основна мета української системи освіти – створення умов для розвитку і самореалізації кожної особистості як громадянина, формування покоління, здатного вчитися протягом усього життя, створення і розвиток цінностей громадянського суспільства. Інтегроване навчання – актуальна комплексна система навчання, проблема освіти, її розв'язання дасть підвищити якість навчання, бо основна ідея Національної доктрини розвитку освіти України у XXI ст. полягає в тому, щоб студент незалежно від природних здібностей почувався особистістю, яка вільно реалізує свої схильності, знання та вміння.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Громова Т. Критерии и оценки качества образования / Т. Громова // Директор школы. – 2006. – № 5. – С. 51-55.
2. Єльнікова Г. В. Основи адаптивного управління : курс лекцій / Г. В. Єльнікова. – К. : ЦППО АПН України, 2002. – 133 с.
3. Івченко А. О. Тлумачний словник української мови / А. О. Івченко. – Х. : Фоліо, 2006. – 540 с.
4. Кальней В. Мониторинг качества образования / В. А. Кальней, С. Е. Шишов. – М. – Вологда : Изд-во Вологод. ин-та повышения квалификации пед. кадров, 1998. – 202 с.
5. Лукіна Т. Мониторинг якості освіти: теорія і практика / Т. О. Лукіна. – К. : Вид. дім «Шкільний світ»; Вид-во Л. Галіцина, 2006. – 128 с.
6. Лукіна Т. Вимірювання й управління якістю освіти : навчально-методичні матеріали / Т. О. Лукіна. – К. : Експрес-об'ява, 2007. – 50 с.
7. Ляшенко О. Стратегія якості як основа освітньої політики країн світу / О. Ляшенко // Мониторинг якості освіти: світові досягнення та українські перспективи / за заг. ред. О. І. Локшиної. – К. : К. І.С., 2004. – 128 с.

*Яна Шарганович
(Київ)*

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБРАЗНОГО МИСЛЕННЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Постановка проблеми. Проблема формування образного мислення в учнів початкової школи визначається спрямованістю уроків літературного читання на сприймання художнього твору як мистецтва слова. Осмислення твору мистецтва починається з контакту з ним, бо мистецтво, за словами Г. Єрмаш, «є не тільки і не скільки специфічною сферою буття думки, скільки її специфічним продуктом, а відтак, продуктом образного мислення, яке безпосередньо пов'язується з категорією художній образ».

Для молодших школярів складно сприйняти мову художнього твору, мислити художніми образами. Вікові особливості молодших школярів у плані їхнього мислительного розвитку є благодатною основою для формування досвіду образного мислення в контексті творчої діяльності.

Аналіз останніх джерел. Проблеми розвитку образного мислення в педагогічній практиці присвячено дисертаційні дослідження Л. Григоровської, І. Карпенка, В. Коваленко та ін. Зокрема, Л. Григоровська акцентує увагу на оптимізації навчального процесу з метою формування образного мислення через забезпечення молодших школярів розвитком сенсорної сфери, збагачення їхнього художнього і життєвого досвіду яскравими враженнями, поповненням асоціативного фонду. І. Карпенко в свою чергу презентує механізм активізації образного мислення на основі оволодіння образами художньої літератури. В. Коваленко досліджує формування образного мислення в обдарованих школярів основної та старшої школи засобами художньої літератури.

Мета статті – розкрити особливості формування та методи розвитку образного мислення в учнів початкової школи.

Виклад основного матеріалу. Своєрідністю образного мислення молодшого школяра є його наочно-дійовий характер. Формувати образне мислення учнів означає виховувати потребу в знаннях, збагачувати дітей системою знань, умінь і навичок, сучасними способами пізнання навколишнього світу. Виділення окремих елементів образу дозволяють дитині поєднувати деталі різних образів, вигадувати нові, фантастичні об'єкти або уявлення.

Розвиток здібностей образно мислити передбачає складний шлях збагачення сенсорної сфери, художнього і життєвого досвіду учнів, що забезпечується в постійній мислительній діяльності, в атмосфері зацікавленості. Велика роль у цій роботі відводиться ефективній педагогічній організації, отже, вчителю. Якість розвитку образного мислення слід очікувати не стільки від об'єму знань, які він може дати, скільки від методів їх засвоєння, що є особливістю професійної майстерності педагога.

Л. Виготський відзначав, що «ніякі великі досягнення не робляться без великих почуттів. Тому і знання, будучи основним компонентом розвитку образного мислення, мають бути закріплені емоційно. За такої умови педагог у змозі привити обдарованому вихованцеві інтерес до життя, переконання у своїй значущості як індивіда» [3, с. 17].

В. Зайцев зокрема упевнений в тому, що «успішний розвиток образного мислення можна забезпечити тільки спираючись на навички, пропонуючи таку схему досвіду, як: елементарні уміння елементарні навички складні уміння» [4, с. 23]. Отже, розвивати образне мислення – це значить насамперед збагачувати дитину життєвим досвідом, спостереженнями, почуттями, переконаннями, творчою уявою.

Психолог С. Ройз зазначає, що з чотирьох років у дитини починається активний процес образного мислення. Образи – це унікальні мислительні конструкції. Мозок дитини реагує на зовнішній світ емоційно. Емоція в перекладі з латинської означає «хвилювати», «потрясати» – і, справді, вона схожа на хвилю, яка пробігла по тілу і викликала приємні або неприємні відчуття. Емоції, що запам'ятовуються і можуть відтворюватися, психологи називають почуттями.

Поступово дитячий мозок засвоює більш складну операцію – викликавши почуття, він закріплює його у вигляді образу. Як відомо, художні твори впливають на думки та почуття дитини за допомогою образності. Накопичення дитиною неусвідомленої словесної інформації, позбавленої природного зв'язку з почуттями, емоційно-образною пам'яттю, уявою, мисленням, перетворює дитячу психіку у примітивний механізм.

В. Сухомлинський стверджував, що «переключення думки, яке є суттю мислення, можливе лише тоді, коли перед дитиною або наочний, реальний образ, або настільки яскраво створений словесний образ, що дитина ніби бачить, чує, відчуває те, про що розповідають (ось чому діти так люблять казки)» [7, с. 32].

Слід відзначити праці відомого вчителя-практика В. Цимбалюка, який відводить першорядну роль у формуванні образного мислення урокам розвитку мовлення. На його думку, «вони розвивають самостійне мислення» [8, с. 81]. Ним було розроблено конспекти дидактичного матеріалу, систему письмових творчих робіт, запропоновано ефективні форми і методи розвитку творчої самостійності учнів у тісному зв'язку урочної та позакласної роботи.

Благодатною основою для розвитку образного мислення слугують також екскурсії в природу, що є вищою точкою одухотворення романтичного сприйняття, натхненням поштовхом до творчості. Тут слід згадати «уроки мислення» В. Сухомлинського серед природи, що сприяли розвитку естетичних сприймань, емоційної пам'яті, образного мовлення в процесі споглядання її краси, що ставало поштовхом до творчості.

Д. Важнича та І. Юрас вказують такі шляхи для успішного розвитку образного мислення учнів, як: «постійне створення емоційної ситуації подиву, зацікавлення; практичне сприйняття засвоєння знань; проблематизація асоціативного мислення; застосування нестандартних форм пізнавальної діяльності, завдань дослідницького, пошукового характерів, прийомів аналогій та ігрових ситуацій» [2, с. 110].

Важливу роль у формуванні досвіду образного мислення школярів відводять читацькому сприйманню. В. Фещак у статті «Розвиток уяви та спостереження учнів» пропонує такі завдання за художнім твором, як: «придумування заголовків; пошук учнями художніх деталей, якими передано індивідуальні риси героїв; виразне емоційне читання» [8, с. 47].

Заслугують на увагу творчі завдання на основі художнього тексту, запропоновані Л. Шелестовою (закінчення оповідання, висловлення особистої думки учнів про «якість» закінчення оповідання кожним з них і автором, евристичні бесіди, взаємоаналіз та взаємооцінка творчих робіт), О. Горошко (аналіз тексту з допомогою таблиці психологічного навантаження барв з метою визначення настроєвої палітри картин), Г. Грибан (формування в учнів умінь ведення усвідомленого, внутрішнього діалогу з текстом з допомогою

завдань, що виробляють увагу до слова: пояснення незрозумілих слів, розкриття звчання слів у переносному значенні), О. Бурлаковим, який акцентує увагу на аналізі художньої мови шляхом наближення до психології творчості через власне тлумачення та ілюстрування прикладу проникнення у красу художнього слова самим учителем.

Ефективною методикою в розвитку образного мислення дітей є гра, яка за своєю психологічною природою стоїть близько до практичної діяльності, бо, поєднуючись із завданням, переходить у творчу дію. Гра починається під час роздвоєння предмета на річ і на її уявлюване значення, функцію. Взагалі за теорією Й. Гейзінги, мистецтво є теж грою, а, отже, і літературна творчість – своєрідна словесна гра. Процес літературної творчості – гра уяви і фантазії, компонування твору за певними літературними правилами. Отже, використання гри у навчанні формує досвід, уяву, сприяє створенню доброзичливої емоційної атмосфери в колективі.

Колективній грі приділяв увагу відомий польський педагог Я. Корчак, констатує: «...роблячи одне й те саме, діти відрізняються одні від інших хоча б одним дрібним штрихом» [5, с. 76]. Рольовій грі, здатній у дитині розвивати емоційність, здатність до емпатії, надавав важливої ролі і вітчизняний педагог В. Сухомлинський, оцінюючи її як художню творчість. Адже «радісне самопочуття, яке виникає від знаходження точки дотику накопиченої творчої активності, може перейти в стан натхнення» [6, с. 23].

Особливу роль в організації творчої атмосфери, в стимулюванні творчої діяльності учнів слід відводити учителю, здатному демонструвати зразки особистої креативної поведінки. Саме цій проблемі приділяла увагу О. Бабенко, до думки якої схиляємося, що «письменницький талант учнів молодшого шкільного віку має виявлятися і розвиватися з допомогою вчителя, а в середніх та старших класах – практикувати вправи на розвиток творчих умінь». Авторка прилучає учнів до діяльності, адекватної письменницькій, а саме: описи власних спостережень, колекціонування матеріалу до творчої роботи. Зосереджує увагу і на активному читанні учнів з проговорюванням уголос власних ідей та навичках передбачення (як-от: продовжити твір власним роздумом і зіставити з авторським).

О. Бабенко пропонує вчити учнів писати твори за допомогою схем, де в центрі малюнку – смислове слово чи фраза твору та декілька зв'язаних між собою ідей, з поміж яких учні мають встановити зв'язок. Таке групування, на думку дослідниці, сприяє цілісному сприйманню твору та розвитку образного мислення учнів [1, с. 46].

Висновки. Отже, розвиток здібностей образно мислити передбачає складний шлях збагачення молодших школярів їхньої сенсорної сфери, художнього і життєвого досвіду, що забезпечується в постійній мислительній діяльності, атмосфері зацікавленості. Велика роль у цій роботі відводиться ефективній педагогічній організації, зокрема вчителю. Встановлено, що якість розвитку образного мислення слід очікувати не стільки від об'єму знань, скільки від методів їх засвоєння.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Бабенко О. Розвиток творчих здібностей учнів / О. Бабенко // Дивослово. – 2001. – №11. – С. 28, 45 – 46.
2. Важнича Д. Л., Юрас І. І. Формування творчих здібностей школярів в навчально-виховному процесі школи / Матеріали міжнародного семінару. – Полтава. – 9 – 10 лютого, 1995. – С. 110.
3. Выготский Л. С. Воображение и творчество в детском возрасте / Л. С. Выготский. – СПб. : Союз, 1997. – 92 с.
4. Зайцев В. В. Оптимальное чтение / В. В. Зайцев // Народное образование. – 1993. – №2. – С. 22 – 27.
5. Корчак Я. Как любить ребенка. Книга о воспитании / Я. Корчак. – М. : Изд-во полит. лит., 1990. – 496 с.
6. Сухомлинский В. А. Рождение гражданина / В. А. Сухомлинский. – Владивосток, 1974. – 344 с.
7. Сухомлинський В. О. Серце віддаю дітям / В. О. Сухомлинський. – К. : Радянська школа, 1988. – 288 с.
8. Фещак В. В. Розвиток уяви та спостережень учнів / В. В. Фещак // Українська мова і література в школі. – 1974. – №3. – С. 47 – 52.
9. Цимбалюк В. І. Уроки розвитку мови / В. І. Цимбалюк // Українська мова і література в школі. – 1972. – №8. – С. 81.

Науковий керівник – кандидат педагогічних наук, доцент Г.Л.Бондаренко

ЗМІСТ
БІОЛОГІЧНІ НАУКИ

<i>Ірина Панченко</i> ШКІЛЬНА ВТОМА: ПРИЧИНИ, НАСЛІДКИ, ПРОФІЛАКТИКА ГЕОГРАФІЯ І ГЕОЛОГІЯ	3
<i>Євген Іванов</i> ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ВОДОЙМИ І ПОСТМАЙНІНГОВИХ ГЕОСИСТЕМ У ДОМБРОВСЬКОМУ КАР'ЄРІ ЕКОЛОГІЯ	6
<i>Роксолана Кифорак</i> ЕКОЛОГІЯ І ЛЮДИНА: ЇХ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК <i>Ольга Рибалова, Богдан Ушаков</i> РИЗИК ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ ВНАСЛІДОК ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ ТУРИЗМ І РЕКРЕАЦІЯ	9
<i>Марина Езута</i> О ТЕНДЕНЦІЯХ РАЗВИТИЯ ТУРИЗМА ДЛЯ ЛЮДЕЙ СТАРШЕГО ПОКОЛЕННЯ <i>Вадим Яцина</i> ДАЙВІНГ: ЙОГО ПІЗНАВАЛЬНІ ТА РЕКРЕАЦІЙНІ МОЖЛИВОСТІ ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ	11
<i>Уляна Безкоровайна</i> СУЧАСНІСТЬ МЕДСЕСТРИНСТВА: ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЕКОНОМІКА	15
<i>Анна Присяжнюк</i> ДО ПИТАННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У ВНУТРІШНІЙ ТОРГІВЛІ В УКРАЇНІ <i>Марія Рисін, Лариса Слобода</i> УПРАВЛІННЯ ПРОБЛЕМНИМИ КРЕДИТАМИ БАНКІВ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ <i>Анна Ряба, Наталія Сомик</i> ДОСЛІДЖЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПОТРЕБ ЗА ДОПОМОГОЮ МЕТОДІВ ЕКОНОМЕТРИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ МЕНЕДЖМЕНТ І МАРКЕТИНГ	17
<i>Ірина Колос, Юлія Коротченко</i> ВПЛИВ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА НА ОБҐРУНТУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ ІСТОРІЯ	20
<i>Микола Дробот</i> РЕЛІГІЙНА СКЛАДОВА В ПЕРІОД РАДЯНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ МОБІЛІЗАЦІЙ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ (1941-1945 РР.) <i>Олеся Поліщук</i> ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВХОДЖЕННЯ УКРАЇНИ ДО ЄС <i>Валентина Сушко</i> «А В НАС НА БАЗАРІ – КОЗЕЛ У САРАХВАНІ» МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО	23
<i>Вікторія Кондратюк</i> БАЛЕТ ВАЛЕРІЯ КОВТУНА «СОМНАМБУЛА» НЕОРОМАНТИЧНА СЮЇТА	25
	29
	32
	34
	39
	42
	45

Анастасія Кравченко

ФІЛОСОФСЬКА ПРОБЛЕМАТИКА МУЗИЧНОГО МИСЛЕННЯ
УКРАЇНСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ (ВІД АВАНГАРДУ 60-х ДО СУЧАСНОСТІ) 46

Тетяна Нога

ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ПІДЛІТКІВ ЗАСОБАМИ НАРОДНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ 48

Ольга Хамуляк

ХАРАКТЕРИСТИКА СТИЛЮ ОДЯГУ, МАНЕРИ ТА ЛЕКСИКИ ВИКОНАННЯ
РУХІВ РІЗНИХ ЕТНІЧНИХ УГРУПУВАНЬ У НАРОДНО-СЦЕНІЧНОМУ
УКРАЇНСЬКОМУ ТАНЦІ 50

ПЕДАГОГІКА

Світлана Антонюк

ТЕХНОЛОГІЯ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ 52

Галина Гелевич

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ПСИХОЛОГІВ ДО РОЗКРИТТЯ ПЕДАГОГІЧНОГО
ПОНЯТТЯ «НАВЧАННЯ» 54

Ганна Гожя, Володимир Шевчук

ВИКОРИСТАННЯ МІСЦЕВОГО КРАЄЗНАВЧОГО МАТЕРІАЛУ
У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ АГРАРНОГО КОЛЕДЖУ 56

Євгенія Головащенко

ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВИХ УМІНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ
ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ЧАСТИН МОВИ 59

Валентина Гончарук

ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ НАВИЧОК ЗДІЙСНЕННЯ ПОШУКОВО-
ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З УКРАЇНОЗНАВСТВА 62

Вікторія Жданова

ПРОБЛЕМНЕ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ АКТИВНОЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
СТУДЕНТІВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ 64

Євдокія Заяць

ВИКОРИСТАННЯ ІКТ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ 67

Вікторія Коваленко

ЕМОЦІЙНА СФЕРА ДИТИНИ ТА ЇЇ РОЛЬ У ПАТРІОТИЧНОМУ ВИХОВАННІ 69

Олександр Коваленко

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТА ПІДГОТОВКИ КАДРІВ СІЛЬСЬКОГО ТУРИЗМУ В
УКРАЇНІ ТА ЗА ЇЇ МЕЖАМИ 71

Олена Макеєва

ТРЕНІНГОВЕ НАВЧАННЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ
ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ 74

Ганна Петрушко

МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ВМІННЯ
НЕВЕРБАЛЬНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ ДРУГОГО КЛАСУ
НА УРОКАХ РИТОРИКИ 75

Світлана Резнік

РОЗВИТОК МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ: ПРОБЛЕМИ ТА
ПЕРСПЕКТИВИ 78

Віктор Сидорко, Наталія Гапонюк

ПОРТФОЛІО ЯК ЗАСІБ ОЦІНКИ І САМООЦІНКИ ОСОБИСТИХ ДОСЯГНЕНЬ
ВИКЛАДАЧА 80

Олена Тітова

ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ЧИТАТИ В ПЕРШОКЛАСНИКІВ
ЯК НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА 82

<i>Людмила Харківська</i>	
МІЖДИСЦИПЛІНАРНА ІНТЕГРАЦІЯ НА ЗАНЯТТЯХ ТЕРАПЕВТИЧНОГО ПРОФІЛЮ ЯК ЗАСІБ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	84
<i>Яна Шарганович</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБРАЗНОГО МИСЛЕННЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	85
<i>Інна Шморзун</i>	
ПЕДАГОГІЧНЕ МИСЛЕННЯ ВЧИТЕЛЯ ЯК УМОВА ГОТОВНОСТІ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	88
<i>Ганна Яценко</i>	
ФОРМУВАННЯ ЖИТТЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТА У ПОЗАНАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	91
ПСИХОЛОГІЯ	
<i>Наталія Черепаня</i>	
РОЗВИТОК ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ У ДОШКІЛЬНОМУ ДИТИНСТВІ	94
СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ	
<i>Наталія Гапонюк</i>	
ЗМІШАНЕ НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ПЛАТФОРМИ MOODLE ПРИ ВИВЧЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ	96
ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНІ НАУКИ	
<i>Ольга Якименко</i>	
РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ ПІД ЧАС РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ІРРАЦІОНАЛЬНИХ РІВНЯНЬ ТА НЕРІВНОСТЕЙ З ПАРАМЕТРАМИ	99
ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ	
<i>Ольга Боднар</i>	
САКРАЛЬНИЙ ПРОСТІР ДОМУ В ТВОРЧОСТІ Ч. ДІККЕНСА	104
<i>Людмила Дякун</i>	
ПРЯМІ ДИРЕКТИВНІ АКТИ У МОВЛЕННІ ПІДЛІТКІВ	106
<i>Юлія Осокіна</i>	
КУЛЬТУРНА АДАПТАЦІЯ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ КІНОТЕКСТІВ РІЗНОЖАНРОВИХ ФІЛЬМІВ	108
<i>Світлана Ряба</i>	
ЗНАЧЕННЯ МОТИВАЦІЇ ПРИ ВИВЧЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ УЧНЯМИ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	110
ФІЛОСОФІЯ	
<i>Валерій Косьяк</i>	
СПЕЦИФИКА КРАСОТЫ В СПОРТЕ	112
<i>Юлія Пачурина</i>	
ОСНОВНЫЕ ПРОБЛЕМЫ И ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ УКРАИНСКОЙ ГЕНДЕРНОЙ ТЕОРИИ В КОНТЕКСТЕ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ФИЛОСОФСКОЙ ТРАДИЦИИ	114
СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО	
<i>Іванна Смульська, Наталія Джулай</i>	
ДІЯЛЬНІСТЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ДОРАДЧИХ СЛУЖБ НАПРИКІНЦІ ХХ – НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТЬ	117
ОХОРОНА ПРАЦІ ТА БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ	
<i>Лідія Товкун</i>	
ПОТРЕБА ЗНАНЬ ЩОДО БЕЗПЕКИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	119
ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ	121